

Sygn. akt I C 351/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko J. O.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) (...) z siedzibą w W. na rzecz pozwanego J. O. kwotę 6.247,59 zł (sześć tysięcy dwieście czterdzieści siedem 59/100 złotych) z tytułu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

wyroku z 7 marca 2017 roku, sygn. I C 351/16

W pozwie z 23.03.2016r., złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 2/2), powód (...) (...) z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego J. O. kwoty 47.170,01 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu, powód podał, że pozwanego i (...) („Bank”) łączyła umowa bankowa – kredyt ratalny z 21.08.2006r. nr (...), na podstawie której Bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne, w ustalonej umową wysokości, natomiast pozwany zobowiązał się do zwrotu udzielonej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami, w ustalonych terminach spłaty. Pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności, w sposób przewidziany w umowie. W związku z powyższym Bank wypowiedział pozwanemu umowę, która uległa rozwiązaniu 08.10.2014r., co doprowadziło do powstania wymagalności całego niespłaconego kapitału, wraz z kwotą odsetek umownych. Następnie Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, jednak postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania należności od pozwanego. W dniu 08.10.2014r. (...) Bank (...) S.A., jako komandytariusz, wniósł aportem do spółki (...), Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k., wkład niepieniężny – wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Powód wyjaśnił, że na dochodzoną pozwem kwotę, składa się suma niespłaconej kwoty należności głównej (kapitału) w wysokości 43.545,59 zł i kwota odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości 3.624,42 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 20.04.2016r., sygn. VI Nc-e 428897/16, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda kwotę 47.170,01 zł i koszty procesu (k. 5/2).

Od powyższego nakazu, pozwany złożył sprzeciw z 13.05.2016r. (k. 9), w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu i zarzucił brak legitymacji czynnej, nieistnienie zobowiązania, spełnienie świadczenia do rąk poprzednika prawnego i przedawnienie roszczenia.

Postanowieniem z 07.06.2016r., sygn. VI Nc-e 428897/16, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej (k. 16).

W piśmie z 25.08.2016r. (k. 19), Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do:

1. uzupełnienia braków pozwu z 23.03.2016r. przez:

a) wykazanie umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze kpc,

b) przedłożenie pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie kpc,

w terminie 2 tygodni, pod rygorem umorzenia postępowania;

2. uzupełnienie ww. pozwu przez dołączenie wymienionych w nim dowodów - w terminie 2 tygodni, pod rygorem ewentualnego oddalenia powództwa, a pismo to zostało doręczone pełnomocnikowi powoda 30.08.2016r. (p.o. – k. 20).

W piśmie z 12.09.2016r. (k. 21), powód cofnął pozew w niniejszej sprawie, bez zrzeczenia się roszczenia, a odpis tego pisma został nadany bezpośrednio pełnomocnikowi pozwanego.

W piśmie z 16.09.2016r. (k. 32), pełnomocnik pozwanego wniósł o uznanie za niedopuszczalne cofnięcie pozwu na podstawie art. 203 § 4 k.p.c., a w przypadku uwzględnienia oświadczenia o cofnięciu pozwu, zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu zgodnie z załączonym spisem kosztów.

W uzasadnieniu powyższego pisma, pełnomocnik pozwanego wniósł o zastosowanie przez Sąd instytucji z art. 203 § 4 k.p.c., albowiem powód miał wiedzę, przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego, co do zarzutów pozwanego, a mimo to zdecydował się na pozew, licząc, że pozwany na wydany nakaz zapłaty nie odpowie. Od samego początku pozwany konsekwentnie podnosił, iż zobowiązanie wobec poprzednika prawnego powoda zostało w całości uregulowane, a miało to miejsce nie tylko w sprzeciwie od nakazu zapłaty, ale również w korespondencji przed procesem. Działanie powoda, który wiedząc

o okolicznościach sprawy, świadomie dąży do formalnego jedynie rozstrzygnięcia, które

w konsekwencji nie spowoduje materialnego skutku braku odpowiedzialności pozwanego, jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, co w tym przypadku stanowić może przesłankę do odmowy uwzględnienia oświadczenia o cofnięciu pozwu. W związku

z powyższym, pozwany żąda merytorycznego rozstrzygnięcia sporu, albowiem jest nagminnie „atakowany” pismami oraz telefonami z firmy (...) S.A., żądającymi spłaty zobowiązania. Powód świadomie i z premedytacją cofnął pozew, wiedząc, że postanowienie

o umorzeniu nie może być podstawą do wykreślenia z KRD.

Do ww. pisma z 16.09.2016r., pozwany dołączył:

- pisma pozwanego do firmy (...) S.A. z 10.02.2016r. (k. 33) i z 16.04.2015r. (k. 34), w których informuje, że dochodzona należność nie istnieje i nie ma podstaw do jej uiszczenia, gdyż uregulował całą należność wobec (...) Bank (...) S.A., na rachunek Komornika Sądowego, o czym ww. firmę poinformował w poprzednim piśmie,

- postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Suchej Beskidzkiej T. A. z 05.02.2015r., sygn. Km 379/11, z którego wynika, że w sprawie z wniosku wierzyciela (...) Bank (...) S.A. przeciwko dłużnikowi J. O. postępowanie w sprawie zakończono, gdyż należność uregulowano (k. 35),

- pismo z 16.03.2016r. Krajowego Rejestru Długów do pozwanego, z którego wynika, że w imieniu powoda KRD informuje pozwanego, że z powodu niedokonania płatności, został on wpisany do rejestru długów (k. 36).

Mając powyższe na uwadze, a zwłaszcza postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Suchej Beskidzkiej T. A. z 05.02.2015r., sygn. Km 379/11, Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej, postanowieniem z 21.12.2016r., sygn. I C 351/16 (k. 40), uznał cofnięcie pozwu za niedopuszczalne.

Na rozprawę 07.03.2017r. (k. 49) za powoda nikt się nie stawił, zaś pozwany stawił się osobiście ze swoim pełnomocnikiem, który podtrzymał dotychczasowe stanowisko wyrażone przez pozwanego, tj. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego, zgodnie ze spisem kosztów załączonym do akt sprawy, a także zgodnie z uzupełniającym spisem kosztów z 06.03.2017r., który złożył do akt sprawy. Pełnomocnik pozwanego złożył również do akt sprawy wezwanie do zapłaty z 20.01.2017r. (k. 47), kierowane w imieniu powoda do pozwanego i wzywające go do spłaty kwoty 54.097,89 zł, w ciągu trzech dni od otrzymania tego pisma.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 505³² § 1 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu (23.03.2016r.), w pozwie powód powinien wskazać dowody na poparcie swoich twierdzeń. Dowodów nie dołącza się do pozwu.

Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej, jak wyżej wskazano, w piśmie z 25.08.2016r. (k. 19), Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do:

1. uzupełnienia braków pozwu z 23.03.2016r. przez:

a) wykazanie umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze kpc,

b) przedłożenie pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie kpc,

w terminie 2 tygodni, pod rygorem umorzenia postępowania;

2. uzupełnienie ww. pozwu przez dołączenie wymienionych w nim dowodów - w terminie 2 tygodni, pod rygorem ewentualnego oddalenia powództwa, a pismo to zostało doręczone pełnomocnikowi powoda 30.08.2016r. (p.o. – k. 20).

Powód w określonym terminie żadnych dowodów nie dołączył, zaś w piśmie z 12.09.2016r. (k. 21) cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia.

Uwzględniając sprzeciw pozwanego z 13.05.2016r. (k. 9), a także stanowisko pozwanego zawarte w piśmie z 16.09.2016r. (k. 32), w tym postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Suchej Beskidzkiej T. A. z 05.02.2015r., sygn. Km 379/11 (k. 35), Sąd w postanowieniu z 21.12.2016r. (k. 40) uznał cofnięcie pozwu za niedopuszczalne.

W związku z powyższym, skoro powód nawet nie podjął próby udowodnienia swego roszczenia, a tym bardziej w żaden sposób go nie udowodnił, więc Sąd, na podstawie art. 720 k.c. orzekł jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

Pełnomocnik pozwanego załączył spis kosztów (k. 10/2), uzupełniony spisem kosztów z 06.03.2017r., złożonym na rozprawie 07.03.2017r. (k. 46).

W związku z powyższym, Sąd, na podstawie art. 98 k.p.c., orzekł jak w pkt. 2 sentencji wyroku, zasądając od powoda na rzecz pozwanego:

- kwotę 4.800 zł – na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22.10.2015r. i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł,

- kwotę 1.230 zł z tytułu kosztów postępowania polubownego – zgodnie z załączoną fakturą nr (...) z 10.02.2016r. (k. 11), dotyczącą kosztów za prowadzenie sprawy (...). Uwzględniając pisma kierowane do pozwanego z 10.02.2016r. (k. 33), z 16.04.2015r. (k. 34), z 16.03.2016r. (k. 36), 20.01.2017r. (k. 47), mające na celu wyegzekwowanie kwoty, która wg pozwanego nie istnieje, Sąd uznał przyznanie ww. kosztów w kwocie 1.230 zł za uzasadnione.

- kwotę 200,59 zł z tytułu kosztów przejazdu pełnomocnika pozwanego na trasie przejazdu G. – S., zgodnie ze spisem kosztów z 06.03.2017r. (k. 46).